

LIMBURG

BOSCHSTR. 110 TEL. 1713
MAASTRICHT - GIRO 124690

IN BEEELD

ILLUSTRATIE VOOR DE
PROVINCIE LIMBURG

In de Huishoud- en Industrieschool te Roermond

Mopperende mannen zullen in de toekomst tot de zeldzaamheden gaan behooren... ten minste wanneer zij een vrouw krijgen die in deze modelinrichting haar opleiding heeft gehad!

Brieven van Dré

Ulvenhout,
20 Januari 1930

Menier.

Keb vandaag 'n echt Maandagsgevuul in m'n botten, jong. 'k Kan nie goed aan d'n slag komen. Fiest woelt er in m'nen bast; 'k zou willen kuiëren, hier en

daar 's aanleggen en 'n bomke-n-opzetten.

Lachen, veul lachen en plazer maken, boog-schieten of zoo iets; 'k zouw mee d'n blaauwe Zondag willen houwen en 'n stukske uit z'n trekpiano willen heuren, 'n waalske bevoor-bild, waar ge zoo leutig mee op en neer kunt zitten bewegen mee oew schouwers, zuigend aan oew pepke, onder 't genot van 'n glaske schuimend pijs, zoo, da ge de wêrld bekekt deur 'n gekleurd brille en ge aan alle dingeskes 'n rose of purper raandje ziet grenzen of de wêrld van suikergoed is. Zo'n gevuul hè 'k vandaag!

't Was dan ok gisteren zo'nen prachtigen zo'nen uitgezochten Zondag, ee! Zoo eene die veertien dagen duren moest, eigenlijk. As ge 'm in gin jaren in Jannewarie zult meemaken. Keb dan ok 'nen kuier gemókt, amico!

'k Vuul 'm nog in m'n beenen. Zoo ongemerkt, ee. 'k Zee giesterenmiddag teugen Truie, 'k zee: „Truie,” zee ik, „'k gaai 'n bietje over d'akkers.” Kad m'n dutje gedaan na d'n eten, 't pepke smokten-as-am en d'r sting 'n zonneke in 't raam te schijnen, teugen ons groote machoniekast aan, da-d-et allemaal vrimd was, da'k gin graniejums zag bloeien veur 't raam. 't Was mee de zochte wêrmt van ons goeie plattebuske in huis, of 't zomerde. 'k Trok dus m'nen korten bonkert aan, — ge wit wel zo'nen „billentik-kert,” waar ge zoo lekker mee stappen kunt, m'n tabaksdoos mee 'n segorke d'rin veur d'afwisselink, m'n p'epke in m'n broeks-zak, en 'k trok 'r op uit om 's te gaan zien, hoe d'r ieveraans d'n winterzaai bij-stong. Bij m'n eigen en bij de geburen.

En da was allemaal: *prontjes!* Op rechte rijen sting 't pittig gruun 'nen kijk ver in de laanderijen, die stillekes in d'n rust van deuzen schoonen Zundaggemiddag laggen te groeien onder 't vruuge zonneke, da wermte en licht ketste teugen de zwarte èerde aan, die glom van vruchtbaarheid.

Keb van louter plezier 'nen stok gesnejen en er onder 't loopen mee teugen de lage boometakskes geslagen. Kiedelkaai-

Vroeger zag men wel eens midden in Parijs een dergelijk groepje geiten met hun herder. De prefect van politie heeft thans deze vee-transporten in Parijs verboden. Zij moeten thans in transportwagens geladen worden en zoo naar hun bestemming gebracht worden.

kes mee over d'n weg getikt, 'm deur m'n vingers laten draaien en eenen keer amico, ollee ge mag 't genogt weten, toen hè 'k geperbeerd, of ik 'm op 't puntje van m'n neus kon laten balleseeren. 't Was ok om uitgelaten te worren van de schoonheid en groeikracht, ieveraans om oew henen.

En 't was te schoon om naar huis te gaan. 't Zonneke zakte lager en lager en wier grooter en grooter. Witte gloeiing spoot er as-'t-ware alle kaanten uit van dieën trillenden bol, die zoo groot wier, of ie van zwaarte zakken moes daar ginder achter de wêrld, die ver en biauwig wegwaasde. 't Wier hoe langer hoe stiller.

De schemering begon te vallen, 't zonneke gaf gin wêrmt meer en nog maar spaarzaam licht en de Zundagsche wandelèers wieren zeldzamer. Laag scheen 't koperrooien licht nog teugen de rooie stammen van de hooge sparren, die daar boven in 't gruunig purper van den donkeren mast d'n braand lieten deurleken in onregelmatige plakaten van de gloeiende locht, die er boven hong in laaiende wolkskes. Amico, wa was da schoon! Daar was 'n wonder aan 't gebeuren in groote stilte, waardeur van heel ver 't gebeier van ons kerkklokske veur 't Lof kwam gevaren. En toen ik op de hei kwam, weer in 't licht, dat er vloeiende van de beschenen rose wolkskes af deur 't gezonken zonneke, toen hè 'k m'n handen mee 't stokske d'rin uitgestoken, as 'n kinneke dat de maan wil emmen, om 't schoone te pakken en vast te houwen. En nog verder in de hei, wijd van de bosschen af, toen was 't of die onendige dennenbosschen in gloeienden braand stingen, zoo dicht hongen de vlammeende wolkskes teugen de purperen kruinen aan van de hooge sparren. Elk menuutje veraanderde de natuur.

't Was 'n kleurenspeel, da langzaam uitdoofde as 'n geweldig vuur. In 't Oosten gong 't donkeren en van 't Noorden kwam 'nen blaauwen daamp aangolven, die kil om oew schouwers hangen gong. Veugels vlogen haastig 't bosch in naar d'r nesjes en d'eenzaamheid op d'hei, die van dusternis over-stroomde, wier te groot om uit-te-staan.

Toen docht ik veur 't eerst om Trui, die thuis

alleen te koekeloeren bij de plattebuis in d'n zwaren schemer van deuzen schoonen, stillen Zondag.

Laankzaam aan begon 't maantje op te lichten in d'n verdonkerden hemel. Kwam 't naar veuren uit 't gedoofde licht in 'nen zilveren kraans. En toen 'k weer eindelijk deur de hei en deur 't bosch d'n straatweg te pakken kreeg, toen glommen ok de sterrekes in de strak-geworren locht mee 'n kalmte na al da kleurenspeel van d'n verganen dag, da ge nie aanders as efkes lachen moest binnenin. Z'adden 't gewonnen! Amico, wa-d-is zo'nen zons-ondergaank 'n wonderlijke pracht. As 'n apotejose van kleurenweelde en onmetelijken rijkdom, zóo gong d'n Zondag henen in blusschend vuur.

De slooten waren as van gouwen kaantwerk, zoo scherp spiegelden de boometakskes d'r eigen in die plassen van louter goud.

Keb uren en uren geloopt. En toen 'k over d'n weg gong, naast de bosschen, waar de lantèerntjes as één groote regelmatige rij van sterren deur d'n blaauwe dusternis stingen te pieken, toen echoowden m'n stappen teugen d'n dichten boschmuur op en sloeg de gloeiing uit m'n gezicht da tintelde van al de pure boschlucht, die er in getrokken was. En veur ik naar huis ging, ben ik poar taaië gaan koopen in de „Gouwen Koei”, die naar binnen liepen mee 'n zaligheid om er nooit meer van uit te scheien.

Amico, zo'nen dag moest veertien dagen aan één stuk duren. Ge kunt er oew eigen maar nie genogt aan voldringen!

En Trui — neeë, d'n dag is te schoon gewiest. Ze was wa lastig, omda 'k vergeten had thuis te komen om ze naar 't Lof te laten gaan. Maar toen Christ Stoffels sting te luien, toen sting ik uren wijd weg in de hei en kon 'k 't nie meer verhelpepen.

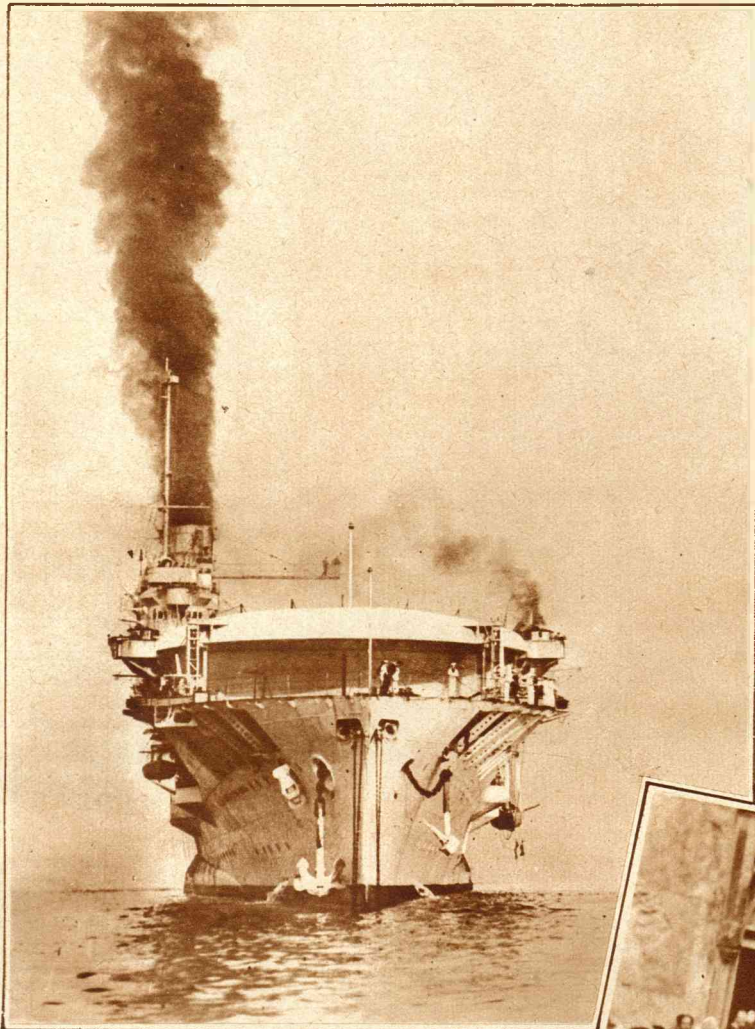
Amico, ik schei d'r maar af.

't Is vandaag werkendag en 'k zou 't glad vergeten.

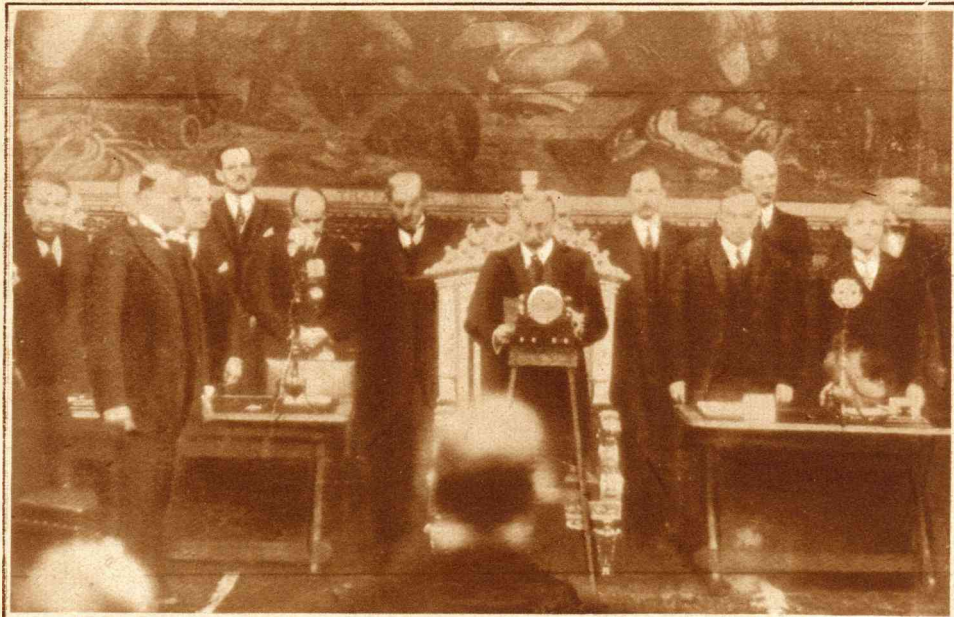
Veul groeten van Trui en as altijd, gin horke minder van oewen

teet à voe
DRÉ.

De in den oorlog gebouwde Engelse kruiser „Glorious” is omgebouwd tot vliegtuigmoederschip en heeft de werf verlaten.

De vlootconferentie te Londen is geopend. De opening geschiedde door den koning zelf. Hierboven een foto, die langs radio-grafischen weg is overgezonden.

UIT HET BUITENLAND

In Marseille vond dezer dagen de jaarlijkse zegening plaats van een os. Dit gebruik dateert van vroeger eeuwen. Het beeld van den heiligen Manuel, den patroon der slaggers, wordt in de processie meegevoerd en den geheelen dag wordt door de slaggers en hun families feest gevierd

De vroegere Japansche Minister van Verkeer Heikichi Ogawa, die verdacht wordt van corruptie, is tegen een waarborg van 1 miljoen Yen uit de gevangenis ontslagen.

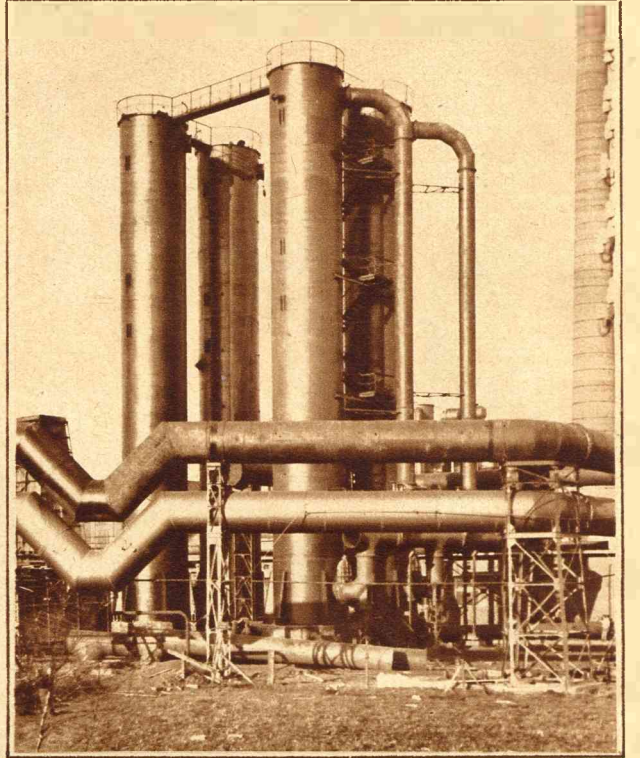

De Amerikaansche gezant te Berlijn, de heer Jacob G. Schurman heeft afscheid genomen en is naar Amerika vertrokken. Daags voor zijn vertrek bracht de gezant een bezoek aan de laatste rustplaats van zijn persoonlijke vriend Dr. Stresemann, waar hij een krans neerlegde.

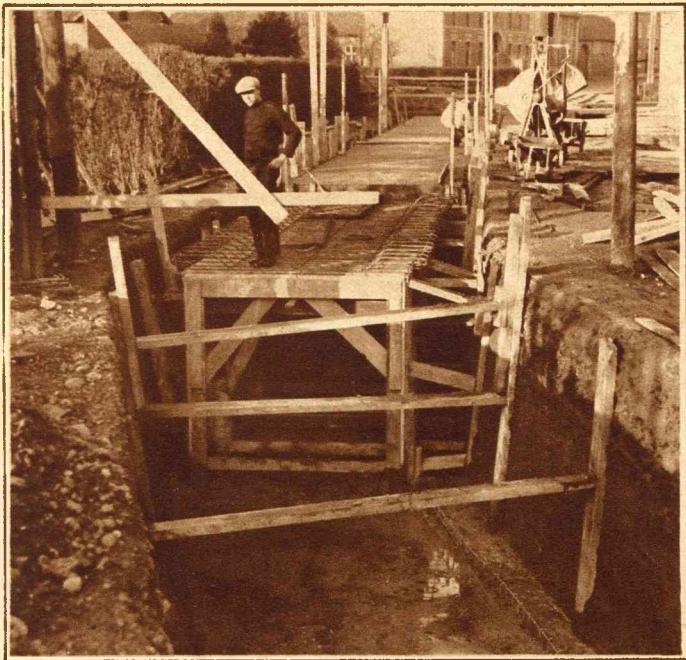
De Burgerwacht te Meerssen die kortgeleden haar 10-jarig bestaan herdacht.

Limburgsch Foto-nieuws

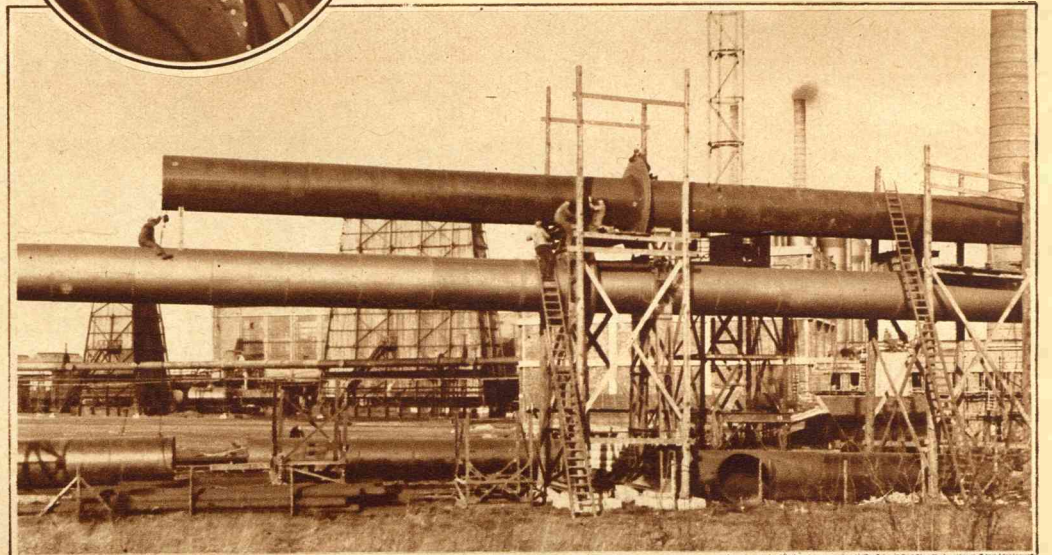

Op het terrein van de Maurits is men druk bezig met de voorbereidende werkzaamheden voor 't gas op den langen afstand. De geweldige buizen vinden bij deze retorten een verbindingspunt.

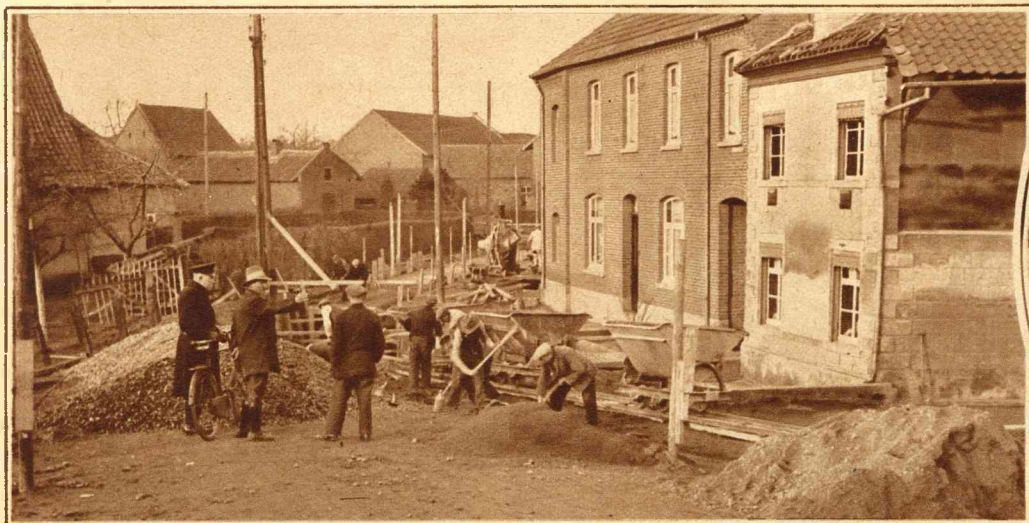
Op 23 Januari herdacht dhr. J. Biesmans, wonende Tongerschestraat No 62, te Maastricht, hulpschrijver ter Griffie der Arrondissements-Rechtbank, den dag waarop het 25 jaar geleden is, dat hij die betrekking aanvaardde.

Met de overkapping van de Geleenbeek is men reeds gevorderd tot in het dorp zelf. Wanneer dit werk gereed zal zijn is het dorp verlost van de ongemakken en den minder lekkeren reuk van de open beek. Een kijkje in de overkapping.

Het aanleggen van een tweede buis. De dikte van de buizen kan men afleiden naar de menschen die er aan bezig zijn.

Overzicht van het werk.

Een oude waterput in de Eindstraat te Geleen, welke op heeft gehouden waterleverancier te zijn, zal worden afgebroken en volgestort. Oud en nieuw bijeen.

Te Steijl werd Zondag de eerste steen gelegd voor de nieuwe kerk aldaar. Pastoor Grispen van Tegelen verrichtte de plechtige zegening van het kruisbeeld.

Begünstigt door prachtig weer is te Venray de jaarlijksche Allemansmarkt gehouden. Van ver uit den omtrek kwamen de knechts en dienstmeisjes, dienatuurlijk op dezen dag vrijaf hadden, ter markt, wat een gezellige drukte gaf. Kijkje op de gezellige drukte.

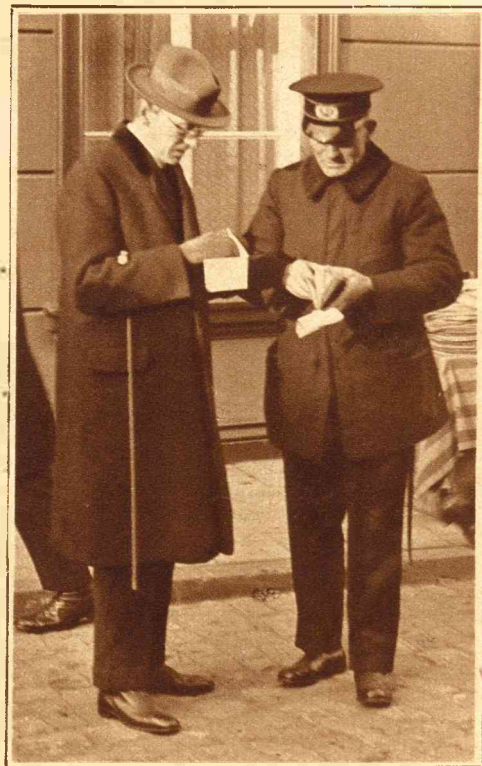

De heer H. Teunissen, brigadier-majoor der Rijksveldwacht te Weert, heeft meer dan 40 dienstjaren bij het corps en gaat met 1 Februari den dienst met pensioen verlaten.

Op 1 Maart a.s. hoopt de heer W. Groot stationschef te Venlo den dag te herdenken waarop hij vóór 40 jaren in dienst trad der Ned. Spoorwegen. Het portret van den jubilaris.

We troffen in Venray op straat den burgemeester in conferentie met een politiemann.

Deze foto is een zéér oude, waarschijnlijk wel de eerste opname van de vereeniging welke thans den naam draagt van Koninklijke Harmonie van Maastricht, toentertijd genaamd Fanfare Orphée.

Deze foto toont ons de jongste opname van de Koninklijke Harmonie van Maastricht, welke in den loop van de maand Februari een buitengewoon concert zal organiseeren met medewerking van de Kon. Zangver. Mastrechtster Staar. Dit concert zal tevens door de radio via den K. R. O. worden uitgezonden.

Limburgsch Fotonieuws

Een Moordenaar en zijn Zoon

DOOR A. OSCAR KLAUSSMANN

No. 12

Liefdevol haar hand grijpend, ging mevrouw Deloria voort: „Welaan, dan moet je ook de rest begrijpen, lieveling! — Een schuldenaar van mijn overleden echtgenoot laat mij met zekere tusschenpoozen groote sommen verzenden, die ik tot aan de regeling der erfenaangelegenheden dringend noodig heb voor mijn levensonderhoud. Mijn tegenstanders in het proces hebben dat helaas vernomen en ik moet erop voorbereid zijn, dat zij met hulp van een gemakkelijk te verkrijgen rechterlijke beschikking dit geld voorloopig in beslag laten nemen. Zij zouden daarvan wel niet het minste voordeel hebben, maar zouden mij toch nu in de grootste verlegenheid brengen, en daarom alleen is het hun te doen.”

„Wat voor afschuwelijke mensen moeten dat zijn! En zijn er geen middelen, om hen de uitvoering van zoo'n plan te beletten?”

„Slechts een enkel: het geld zou dan niet op mijn naam, maar op dien van iemand anders gestuurd moeten worden, die eerlijk en betrouwbaar genoeg is, om mijn volle vertrouwen te verdienen. Dan zou het voor mijn tegenstanders onbereikbaar zijn.”

„En denkt u, lieve tante, dat ik —”

„Dat je mij dezen dienst kunt bewijzen, zeker! Je zou daarvoor niets anders behoeven te doen, dan met mij naar de Bank te gaan, een ontvangstbewijs voor de som te onderteekenen en die dan aan mij overhandigen.”

„Niets meer dan dat? En kon u eraan twijfelen, dat ik het met alle plezier zou doen? Is het na al hetgeen ik aan u verschuldigd ben dan niet eenvoudig mijn plicht?”

„Nu, het zou toch kunnen gebeuren, dat de een of ander je over de herkomst van het geld ondervraagt en dan zou je in mijn belang eenigszins van de waarheid moeten afwijken. Zou je dat ter liefde van mij dan van jezelf kunnen verkrijgen?”

Elze aarzelde wel even, maar dadelijk daarna schaamde zij zich over deze ondankbare aarzeling. „Ja, Maar ik weet volstrekt niet, wat ik in zoo'n geval zou moeten zeggen.”

„Daarover zal ik je wel bijtijds inlichten. En het is niet eens waarschijnlijk, dat je tot deze kleine leugen genoodzaakt zult worden. Maar ik bedank je in ieder geval hartelijk voor je belofte en zal nooit vergeten, dat je deze hulp hebt willen beloven.”

Zij bracht het gesprek spoedig op iets anders en gedurende den heelen volgenden dag was er geen sprake van de geldelijke aangelegenheid. Maar toen, op den morgen van den tweeden dag, kwam er een aan juffrouw Elze Lobener geadresseerde brief, waarin de directie van de Rijksbank te Breslau berichtte, dat er bij de kas van de Bank voor haar een bedrag van dertigduizend mark ingekomen was, dat zij ten allen tijde gedurende de gebruikelijke kantooruren zou kunnen innen, als zij voor dat doel persoonlijk zou verschijnen en zich door een ander, genoegzaam bekend persoon liet legitimeeren.

„Je ziet, kindlief, dat ik van je vriendelijk aanbod gebruik heb gemaakt,” zei mevrouw Deloria. „Kleed je nu maar dadelijk aan, om met mij naar de Bank te rijden. Ik zal de ongerustheid, die mij sedert meerdere dagen plaagt, niet kwijt raken, voordat ik het geld in handen heb.”

Pas toen zij in het rijtuig zaten, lichtte zij Elze in over hetgeen zij te doen en te zeggen had.

„Als men je ernaar zou vragen, moet je antwoorden, dat de geldzending komt van een zekeren mijnheer Malinowski — hier, ik heb den naam opgeschreven, opdat je dien niet kunt vergeten — en dat het daarbij de terugbetaling in termijnen betreft van een kapitaal, dat deze aan je overleden vader schuldig was. Kun je dat onthouden?”

Elze bloosde hevig bij de gedachte, dat zij zelfs den naam van haar geliefden vader bij deze leugen moest misbruiken, maar zij bedwang haar bezwaren en zei slechts: „Ik zal doen, wat u als goed beschouwt, tante Stella. Maar ik vrees, dat men mij niet zal gelooven. Mijn vader was een arme man. Hoe zou hij in staat zijn geweest, om iemand zoo'n groot bedrag te leenen.”

„O, dwaas kind! Kan deze Malinowski niet op een andere manier dan door een leening daartoe verplicht zijn? Je vader was een uitvinder — niet waar? Moet het niet heel begrijpelijk voorkomen, als je te kennen geeft, dat het volgens jouw vermoeden den achterstalligen koopprijs voor een uitvinding betreft? Je behoeft immers niets van de bijzonderheden te weten. Niemand heeft het

Japansche pelgrim voor een tempel in de omgeving van de oude hoofdstad Kyoto.

recht, dat van je te verlangen. Het is genoeg, als je geheel in het algemeen op een tamelijk geloofwaardige verklaring voorbereid bent.”

De manier, waarop haar weldoenster vandaag de aangelegenheid behandelde, beviel Elze volstrekt niet. Toen zij voor het gebouw van de Rijksbank uit het rijtuig stapten, gevoelde zij zich zeer bedrukt en zij wenschte vurig, dat de pijnlijke oogenblikken, die zij tegemoet ging, al voorbij waren.

Tot haar geruststelling was mevrouw Deloria tegenover den ambtenaar van de Bank voortdurend aan het woord, terwijl zij beweerde, dat zij was meegekomen, om juffrouw Lobener te legitimeeren en tegelijk pakte zij verschillende papieren uit, die zij voor haar eigen legitimatie had meegebracht.

De ambtenaar onderzocht echter deze papieren niet eens, maar wees het ontvangen daarvan hoofdschuddend af. „Het spijt mij zeer, mevrouw, maar volgens de voorschriften, die ons voor de uitbetaling van groote sommen gegeven werden en waar wij streng verplicht zijn, moet de legitimatie van den ontvanger of door een van de ambtenaren of anders dóór iemand geschieden, die ons bekend is. Het zal de jonge dame zeker niet moeilijk vallen, het een of andere van deze voorschriften te vervullen.”

Mevrouw Deloria was schijnbaar zeer teleurgesteld en sprak haar verontwaardiging over zoo'n kleingeestige handelwijze in een stroom van woorden uit. Maar al haar protest bleef tegenover de koele beleefdheid van den ambtenaar zonder resultaat.

Donkerrood van opwinding wilde zij juist met Elze het Bankgebouw verlaten, toen haar oog toevallig op een man viel, die voor een der loketten stond en wiens smal, geelachtig gezicht met dien buitengewoon dunnen neus en die bloedeloze dunne lippen zij zeer goed meende te herkennen.

Plotseling bleef zij staan en greep den arm van Elze vast. „Is die heer daar niet de graanhandelaar Krauze, met wien je zoo'n onaangename woordensweling hebt gehad?”

Het jonge meisje keek in de bedoelde richting en veranderde van kleur. „Ja, hij is het. Laten we weggaan, opdat hij ons niet zal bemerken.”

Maar mevrouw Deloria had volstrekt geen zin, om aan dit verlangen te voldoen. „Integendeel — hij moet ons uit de verlegenheid helpen, want als een bekend man van zaken is hij zeker daartoe in staat. Die lastige aangelegenheid moet bepaald vandaag nog afgehandeld worden en mij dunkt, dat hij je nog wel goed genoeg zal kennen, om je te legitimeeren.”

„O tante, ik smeed u,” zei Elze met betraande oogen, „ik zou het tegenover dien man van schaamte kunnen besterven.”

Mevrouw Deloria antwoordde haar niet eens. Zij ging een paar schreden naar den graanhandelaar toe en terwijl zij zich naar hem toekeerde, boog zij als ter begroeting van een ouden kennis vriendelijk haar hoofd.

Zichtbaar verbaasd, maar uiterst beleefd, beantwoordde hij haar groet met een buiging, die tegelijk het van verlegenheid bevende jonge meisje moest gelden. De vroegere kunstrijdster ging echter zonder omwegen op haar doel af.

„Ik heb het genoeg met mijnheer Krauze te spreken, niet waar? Toen ik onlangs tegelijk met u in een voorkamer van het politiebureau moest wachten, heb ik toevallig uw naam gehoord. Ik ben de weduwe Deloria, de beschermster en moederlijke vriendin van deze jongedame, die ik u wel niet behoef voor te stellen. En in het belang dezer jongedame ben ik zoo vrij, u om een grooten dienst te verzoeken.”

De aangesprokene boog nogmaals. Ofschoon zij hem niet wilde aankijken, meende Elze toch zijn spottenden blik te voelen.

„Ik ben geheel ter uwer beschikking, mevrouw! Het zal mij een eer zijn, u van dienst te mogen zijn.”

Met de behendigheid, waarover zij in zulke dingen beschikte, zette mevrouw Deloria in enkele woorden uiteen, waar het over ging. Krauze luisterde oplettend, en als het hem in verbazing bracht, dat de vroegere beschermeling van juffrouw Nitschke plotseling over ruime inkomsten beschikte, dan toonde hij die verbazing toch niet op zijn gezicht.

„U wenscht dus, dat ik juffrouw Lobener zal legitimeeren? — Met het grootste genoegen. Niets is eenvoudiger dan dat. Ik ben persoonlijk met een van de directeurs bevriend en bovendien kennen mij hier de meeste ambtenaren. Het moest heel eigenaardig gaan, als de heele aangelegenheid niet binnen een paar minuten afgelopen was.”

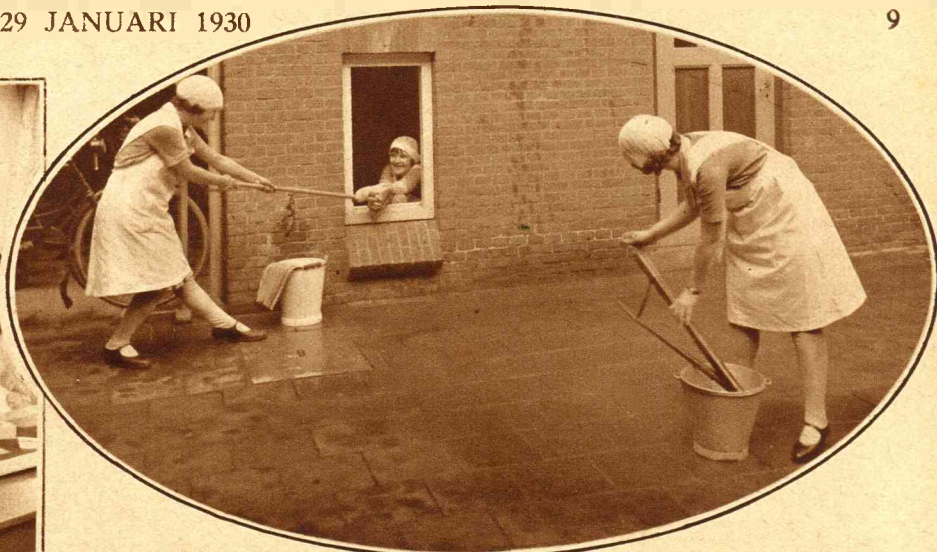
Hij ging eerst alleen naar de kamer van den directeur en kwam al spoedig terug met de boodschap, dat niets de afhandeling van de zaak nog in den weg stond. Elze zette nu met een bevende hand haar naam onder de haar voorgelegde kwitantie en Krauze, die de grootste voorkomendheid betoonde, bracht de dames naar het kasloket, waar de uitbetaling plaats moest hebben. Toen de ambtenaar de verlangde som wilde uitbetalen, zei mevrouw Deloria, al was het ook blijkbaar na eenigen tweekamp:

„De juffrouw wenscht het bedrag niet mee te nemen, maar hier op de Bank te deponeren, zoo dat zij ieder uur naar welgevallen daarover kan beschikken. Er zullen waarschijnlijk binnen korten tijd nog meerdere groote bedragen op haar deposito worden gestort.”

Zij had dit zoo luid gezegd, dat ook Krauze het moest hooren. Terwijl de voorgeschreven verklaring voor Elze werd gereedgemaakt, wendde zij

De kennis van naaien en handwerken is voor een vrouw onmisbaar.

De boog kan niet altijd gespannen zijn: een plagerijtje hoort er bij.

Het huiselijk verkeer door de interne meisjes is zeer gezellig.

Evenals de vorige maal was ook nu onze eerste gang naar de keuken, het heiligdom van de vrouw, ik durf haast beweren, de tooverplaats, waar de vrouw goochelt met velerlei ingrediënten, om te komen tot een heerlijk maal. In deze inrichting zijn twee keukens, een zogenaamde „Deensche keuken”, waar de meisjes allen haar eigen gasstel hebben en dus niet op elkander behoeven te wachten, en de familiekeuken, die op het oog veel huiselijker aandoet met al de fornuizen die er in staan.

Zoo zijn we weer de heele school doorgegaan, vastlegend op de gevoelige plaat wat daarvoor in aanmerking kwam. Ook hier is weer de geest van saamhorigheid en opgewektheid, die den

Groep van leerlingen der Huishoudschool.

Niet alleen praktisch, doch ook theoretisch huishouden is in het leven van groot belang.

leertijd voor de meisjes tot een vreugde maakt. Een kwinkslag hier, een vrolijke lach daar, glunderende, tevreden gezichten overal. Vooral het interne leven maken de meisjes zoo gezellig mogelijk. Muziek en zang, een gezellig praatje, ja, zelfs het kaartspel helpt mede om den vrijen tijd zoo aangenaam mogelijk door te brengen.

De opleiding tot huishoudkundige duurt twee jaar. De leerlingen moeten minstens den leeftijd van 16 jaar hebben bereikt en M.U.L.O., 3-jarige H.B.S. of daarmee gelijkstaand onderwijs hebben. Het leerplan is zoo, dat men gerust kan zeggen, dat er letterlijk niets vergeten is, dat in het leven van een goede huisvrouw van pas komt. Is dit diploma behaald, dan kunnen de meisjes doorstudeeren voor leerares bij het Nijverheids onderwijs, Staats-examen. Deze cursus duurt ook twee jaar. Als ook dit diploma behaald is, dan is het toppunt van kennis der huishoudkunde wel bereikt. Ik zou iederen jongeman in overweging willen geven: zie, dat je een lijst te pakken krijgt met de namen van

GOUDDORST

Vrij naar het Engelsch van E. Philips Oppenheim

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE.

Trent, een jonge, sterke avonturier zonder bepaalde ontwikkeling, en Monty, een aan den drank verslaafde zwerver, wien evenwel zijn goede afkomst zeer duidelijk is aan te zien, hebben in de binnenlanden van Afrika van een negerkoning tegen overgave van drank de concessie verkregen om de tot het gebied van dien koning behorende goudvelden te exploiteeren. De commandant van een patrouilleerende troep soldaten, kapitein Francis, is hiervan getuige. Francis meent in Monty een ouden bekende te zien, hoewel deze zich afzijdig houdt. De kapitein geeft aan Trent te kennen, dat hij het contract, waarin bepaald wordt dat, ingeval van overlijden van een der beide mannen, de andere eigenaar wordt der geheele concessie, onbillijk vindt tegenover Monty, die naar zijn meening den tocht door de Afrikaansche oerwouden niet zal overleven en hij geeft Trent te kennen dat deze later, wanneer Monty niet zou terugkeren, met hem, kapitein Francis, te doen zou krijgen. De twee avonturiers vertrekken, achtervolgd door de bloeddorstige bendes van den koning, die reeds spijt heeft over zijn toestemming. Monty kan het doel niet bereiken en noodgedwongen laat Trent, die den ongelukkigen drankzuchtige mijlenver heeft gedragen, Monty achter, naar hij meent stervende, en hij belooft aan Monty wanneer hij zijn doel zal bereiken, diens dochter, om wier portret zij al eens tegen inzet van drank hadden gedobbeld, te doen deelen in de baten. Alleen zijn weg vervolgend, bereikt Trent het einddoel, de kust, waar hij een zesde aandeel der concessie tegen 5000 pond contant aan den jood Da Souza verkoopt. Vervolgens gaan beiden naar Londen, waar Trent met Da Souza, die gehuwd is, samen gaat wonen en Scarlet

Trent wordt weldra een der grootste geldmagnaten van Londen. Als hij probeert om Da Souza, van wien hij een afkeer krijgt, kwijt te raken, ontstaat er twist tusschen hen, waarbij blijkt dat Da Souza hem in zijn macht heeft, omdat deze weet, dat Monty, de voormalige gezel van Trent, niet dood is, doch indertijd werd gered en thans op een nederzetting werkt aan de Afrikaansche kust, verstoken van zijn geheugen en geestelijk gekrenkt, zoodat de financiële positie van Trent, wanneer dit bekend zou worden, vernietigd zou zijn. Voor de eerste maal in zijn leven handelt Trent niet eerlijk: hij neemt niet de noodige stappen, die hij verplicht is te doen, nu hij weet, dat Monty leeft. Trent heeft inmiddels kennis gemaakt met een journaliste, die hem interviewde, in wie hij het meisje van het portret, Monty's dochter herkent, die den naam voert van Ernestine Wendermott. Trent en de journaliste hebben voor elkander een zekere hoogachting, die nog versterkt wordt door wat Trent haar over zijn vroeger leven en avonturen vertelt. Kort na hun kennismaking verneemt Ernestine van een bekenden jongeman, Davenant, dat Monty, de metgezel, waarover Trent haar heeft verhaald, haar vader moet zijn geweest en ten slotte krijgt zij een uitnodiging, op een bekend advocatenkantoor in Lincoln's Inn te komen. Zij verneemt daar, dat Trent haar, Monty's dochter, een groote som gelds wil offeren. Zij weigert en verzoekt den advocaten Trent onkundig te laten met het adres van Monty's dochter. Zij raakt nu allengs overtuigd, dat Trent haar vader vermoord heeft en teneinde daarover zekerheid te krijgen besluit zij zich Trent's vrouwen te veroveren, hoewel zij thans een hevigen afkeer van hem heeft. Bovendien verneemt zij, dat een zekere Fred,

'n vriend van Davenant, binnenkort een betrekking krijgt op de Goudkust. Ook hem wordt verzocht nasporingen te doen. Trent kan zijn geweten evenwel niet tot zwijgen brengen en gaat naar Afrika en Monty op te zoeken en, indien mogelijk weer mee terug te nemen. Da Souza, die hem wil beletten zijn doel te bereiken, gaat met dezelfde boot. Ter bestemde plaats aangekomen komt Trent tot de ontdekking, dat Monty's slechte toestand te wijten is aan Da Souza's broer, die den ongelukkige drank verschaft. Trent maakt daaraan een einde. Dan gaat Trent verschillende moeilijkheden, die de Bekwando-Maatschappij ondervindt, oplossen, en na den administrateur Cathcart ontslagen te hebben, legt hij met den overgebleven ambtenaar, den reeds bekenden Fred Davenant, den vereischten nieuwen weg aan, waarbij zij met vele moeilijkheden te kampen hebben. Daarbij redt hij kapitein Francis, die door de wilden wordt achtervolgd, het leven, en bij een lateren overval nog eens, hoewel deze zijn bitterste vijand geworden is. Als hij ten slotte ook nog Fred Davenant onder groot gevaar voor eigen leven van een zekeren dood redt, wordt deze laatste zijn beste vriend, wat Fred dan ook uitvoerig aan zijn tante te Londen schrijft, Ernestine Wendermott. Monty is inmiddels op aandringen van Da Souza naar Londen gegaan, waar hij bij aankomst door dien sluwen schurk wordt algehaald. Da Souza deelt Monty mede, dat de Bekwando-Land- en Goud-Mij, ten gronde is, en we komen hier in gezelschap van dat tweetal, juist op het moment dat Monty, bewusteloos geworden van den schok die voor hem vreeselijke onthulling, weer bijkomt in een restaurant.

No. 22

inding wil-
het Bank-
r oog toe-
lie voor ee-
'tig gez

Hij staarde wild om zich heen. Zijn lippen waren vochtig, en zijn oude hartstocht was hem weer te machtig. Wat beteekende dat? Hij had dus zijn gelofte gebroken! Had hij niet gezworen, dat hij niets zou aanraken, tot hij zijn kleine meisje gevonden had, en zijn fortuin? En toch brandde de drank weer in zijn aderen, en de hartstocht scheurde hem aan stukken. Maar dan herinnerde hij zich opeens. Er was geen fortuin, en geen kleine meisje. Zijn droomen waren allemaal vernietigd, de laatste poging van zijn leven was vergeefs geweest. Hij vatte het glas aan met vingers, die beefden, alsof hij een koorts onder de leden had, bracht het aan zijn lippen, en dronk. Toen overviel hem het oude gevoel van vergetelheid, en hij zag niets anders, dan wat hem toescheen het gelaat van een satyr — somber en boosaardig — dat hem hoonde door de schaduwen, die nu stellig voor altijd over hem gevallen waren. Da Souza lichtte hem op, en droeg hem voorzichtig naar een rijtuig.

Een uur later verwisselde Da Souza, met een grijns van tevredenheid om zijn leelijken mond, zijn gekleede jas voor een opzichtig huisjasje en, met een pas opgestoken sigaar in zijn mond, nam hij de brieven op, die met de avondpost gekomen waren. Zoodra hij daaronder er een zag met een Afrikaanschen postzegel, scheurde hij hem haastig open en las:

Beste Hiram,

Je hebt je geluk nu of nooit in je handen, als je werkelijk verhinderen wilt, dat die halfkrankzinnige vent kwaad doet in Londen. Soms denk ik, broeder, dat je beter zou doen, als je me nog wat meer in je vertrouwen nam. Je bent een verbazend knappe kerel, maar je bent zoo geheimzinnig. Als ik óók niet knap was, hoe zou ik je dan dit nieuws kunnen sturen, en hoe zou ik dan weten, dat je daar in je schik mee zult zijn. Maar neen, je wilt nu eenmaal je eigen weg gaan. Ik weet het.

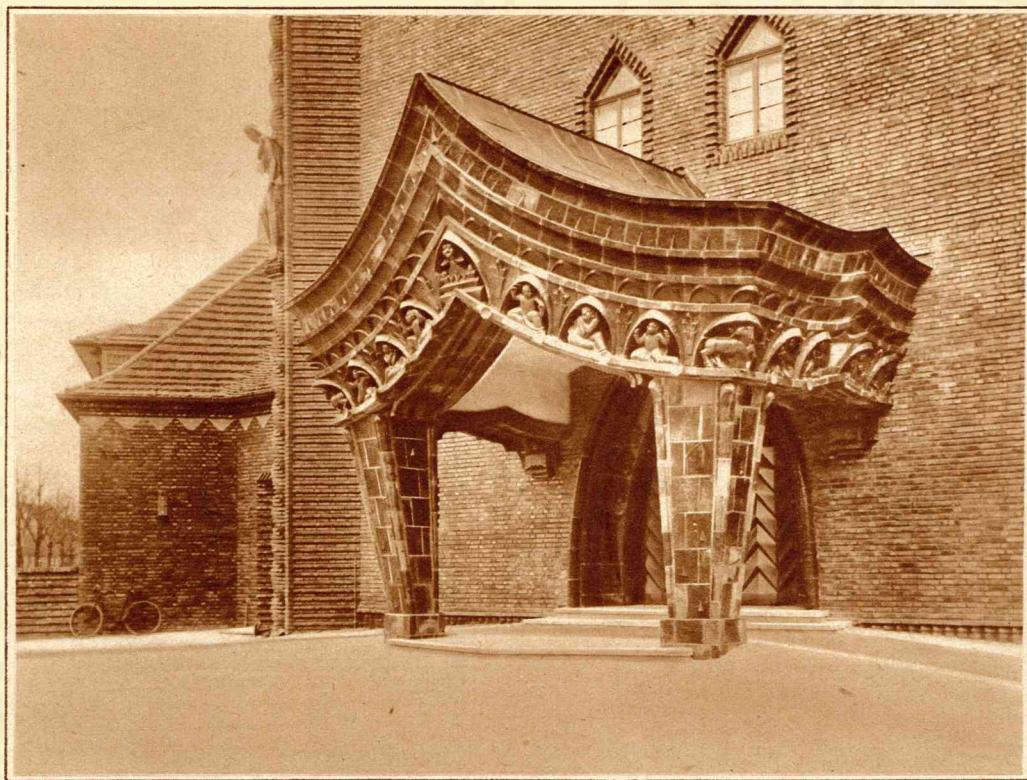
Nu het nieuws. Zooals ik etelegrafeerd heb (ik zend

hierbij de rekening), is Monty in het geheim naar Londen gegaan. Sinds Scarlet Trent onzen Hausa-neger en de rumflesch ontdekte, hebben we geen kans gezien, om hem drank te geven, zoodat ik vermoed, dat hij zoo goed als geheel weer bij zinnen is. In ieder geval is hij er heel sluw vandoor gegaan. Zelfs de Zwitser wist er niets van. Maar hij maakte een heel groote fout, waarvan ik je hierbij bericht stuur, omdat ik weet, dat het goed zal zijn; Hiram, hij stal het geld, waarmee hij de passage moest betalen, uit het geldkistje van zijn gastheer! Op zekeren dag stond hij aldoor onder een boom uit te kijken naar de zee. Een boot uit Kaapstad kwam aanleggen. En toen hij de stoomfluit hoorde, en de platte schuiten af en aan zag gaan, scheen hij te ontwaken. Hij liep geruimen tijd rusteloos op en neer, terwijl hij in zichzelf mompelde. Mrs. Price kwam naar hem toe, en hij bleef maar naar het schip staren. Zij vroeg hem, binnen te komen, uit de zon, die gloeiend heet was, maar hij schudde het hoofd. „Ze roept mij,” zei hij maar aldoor, „ze roept mij!” Mrs. Price hoorde hem in de kamer, waar het geld was; en heeft na dien tijd niets meer van hem gezien. Maar anderen

hebben hem naar de kust zien loopen en hij betaalde ervoor, om naar het schip gebracht te worden. Eerst wilden ze hem niet opnemen, omdat hij geen passage had genomen, maar hij ging eenvoudig liggen, en wilde niet meer opstaan. Maar hij had het geld voor den overtocht, en daarom namen ze hem mee; en toen ik het hoorde, telegrafeerde ik naar jou. Maar wat voor kwaad kan hij doen, nu jij hem de baas bent? Hij is een dief, en jij weet dat. Nu kun je zeker met hem doen, wat je wilt.

Trent was hier gisteren, en hoorde voor het eerst van zijn vlucht. Hoe hij het opnam, kan ik niet zeggen, want ik was het niet, die het hem vertelde. Maar dit weet ik beslist: hij telegrafeerde naar Kaapstad, dat hij 100 pond bood, als de boot van de Star Line, die den volgende dag vertrekken zou, hier voor hem wilde aanleggen. Hiram, hij is een groot man, die Trent. Ik haat hem, want hij heeft veel zaakjes voor me bedorven, en hij behandelt me, alsof ik het vuil van den grond was, maar nog nooit heeft een man, die een voet op de Goudkust gezet heeft, gedaan, wat hij gedaan heeft. Zonder soldaten heeft hij de Bekwando-

negers verslagen, en ze zelfs voor hem aan 't werk gezet. Hij heeft hier de heele streek in een koortsachtigen toestand gebracht. Een duizend man werkt aan zijn weg, en graaft schachten op de Bekwando-heuvels. Goud komt er al uit, heele klompen, en hij is bezig, een depôt op te zetten, om alle mahoniehout en ivoor in het land op te kopen. Hij geeft geld uit als water; hij rust nooit; wat hij zegt, dat gedaan moet worden, wordt gedaan. De autoriteiten zijn bang voor hem, maar dag aan dag worden ze vriendelijker. De agent hier noemde hem ééns een avonturier, en dreigde hem met gevangenneming, omdat hij gevochten had met de Bekwando's. Nu gaan ze naar hem toe met hun pet in de hand, want ze weten, dat hij een machtige man zal worden in dit land. En Hiram, broeder, je hebt mij je vertrouwen niet geschonken, hoewel ik zoo ronduit met je spreek. Maar dit is de raad van een broeder (want 't bloed kruipt

MODERNE KERKENARCHITECTUUR. In Berlin-Schwargendorf werd een nieuwe kerk ingewijd, die geheel in modernen stijl opgetrokken. Hierboven een foto van den hoofdingang der kerk.

waar het niet gaan kan), en ik zou graag hebben, dat je hoopen geld verdiende: keer je niet tegen Trent. Wees op zijn hand, want hij is aan de winnende hand. Ik weet niet, wat je in je hoofd gehaald hebt, met dien armen vogelverschrikker van een Monty, maar ik zeg je. Hiram, Trent is de man, dien we door dik en door dun moeten steunen. Hij heeft den slag beet van het succes, en hij is een genie. Allemachtig, hij is een groot man, en hij is zooveel als de koning hier. Wees jij op zijn hand, Hiram, dan ben je op den goeden weg.

Nu, de groeten, maar stuur me het geld voor het telegram, als je schrijft, en denk eraan — Monty is een dief, en Trent is de man, dien we moeten steunen. Dat doet me eraan denken: Trent heeft den Zwitser al het geld terugbetaald, dat Monty heeft meegenomen — welk bedrag hij naar het schijnt, bij den Zwitser gedeponneerd had voor Monty's onderhoud. Maar Monty weet dat niet, zoodat je hem heelemaal naar je pijpen kunt laten dansen.

Deze is van je broer
Samuel.

P. S. Vergeet niet de kleine nota voor onkosten."

Da Souza vouwde den brief op, en een uitdrukking van gerustheid glansde op zijn gelaat. Dan ging hij de trap op naar een kleine achterkamer, en deed geruischloos de deur open. Monty liep op en neer, met bleek gelaat en met bloeddorloopen oogen, terwijl hij in zichzelf mompelde. Hij sprak Da Souza vol verwachting toe.

"Ik denk, dat ik nu maar weg zal gaan," zeide hij. Ik ben u zeer verplicht, dat u voor me gezorgd hebt."

Da Souza keek naar hem met goed voorgewenden ernst.

"Eerst een oogenblikje," zeide hij. "Heb ik niet van u verstaan, dat u juist uit Afrika gekomen was?"

Monty knikte.

"Van de Goudkust?"

Monty knikte weer. Maar nu met minder zelfvertrouwen.

"Bent u misschien... de man, die daar Monty genoemd werd?"

Monty werd doodsbleek. O, hij was stellig nog niet aan het eind van zijn zonden. Hij zweeg, maar het was niet noodig, om te spreken. Da Souza wenkte hem, om te gaan zitten.

"Het spijt me zeer," zeide hij; "natuurlijk is het waar. De politie is hier geweest."

"De politie!" kreunde Monty.

Da Souza knikte. Wellevendheid was zoo'n zeldzame rol voor hem, dat hij er bepaald schik in had.

"Wees niet bang," zeide hij. "Ja, uw signalement is verspreid, en men zoekt u, omdat u een paar pond gestolen hebt van een man, genaamd Price. Doch trek u daar maar niets van aan. Ik zal u niet aangeven. U zult hier heel knusjes een paar dagen blijven liggen."

Monty viel op zijn knieën.

"U zult toch niemand laten weten, dat ik hier ben," smeekte hij.

"Ik niet," antwoordde Da Souza vurig.

Monty stond op, zijn gelaat vol doffe ellende.

"Nu zal ik haar nooit meer zien," mompelde hij, "nooit — nooit — nooit!"

Er stond een flesch, half gevuld met drank, op de tafel, en een glas, dat nog niet gebruikt was. Een glans kwam er in zijn oogen. Hij vulde het glas, en bracht het aan zijn lippen. Da Souza sloeg hem nieuwsgierig gade, met dien welwillenden glimlach nog op zijn gelaat.

XXXII

Je bent erg knap, Ernestine," zei hij, vol bewondering naar haar kijkend.

"In Ascot moet men er knap uitzien," antwoordde zij, "of anders wegblijven."

"Ik heb juist wat nieuws gehoord," ging hij voort.

"Ja?"

"Wie denk je, dat hier is?"

Zij zag hem van terzijde aan, onder haar kanten parasol. "Iedereen, zou ik denken."

"Mr. Scarlett Trent inbegrepen," zeide hij.

Zij werd wat bleeker, en leunde een oogenblik tegen het hek van de tribune, waar zij rondslenterden.

MODERNE KERKENARCHITECTUUR. Een geheel-aanzicht van de nieuwe, in modernen stijl opgetrokken kerk in Berlijn-Schmargendorf.

"Ik dacht, dat de „Mazetta Castle" niet eerder verwacht werd dan vandaag," zeide zij.

"De boot kwam vannacht in Plymouth, en hij nam een extra-trein. Hij heeft hier een paar paarden loopen, zie je."

"Ik geloof, dat hij op het oogenblik een grootere beroemdheid is dan ooit," merkte zij op.

"Véél grooter," antwoordde hij. "Als hij wil, zal hij de „held" van het seizoen zijn. Tusschen haakjes, heb je niets van belang gehoord van Fred?"

Zij schudde ongeduldig het hoofd.

"Niets dan lof! Volgens Fred is hij een held."

"Ik haat hem," zei Davenant stroef.

"Ik ook," antwoordde hij zacht. "Zie je hem komen, Cecil?"

"En in goed gezelschap ook," lachte de jongeman bitter.

Een groepje heeren, voor wie iedereen eerbiedig plaats maakte, kwam over de tribune, om naar de paarden te gaan. Onder hen bevonden zich leden van het Koninklijk Huis, en onder hen bevond zich ook Scarlett Trent. Maar toen hij het meisje in de witte japon bij het hek naar hem zag glimlachen, vergat hij etiquette en alles. Hij kwam recht op haar af, met dien helderen, scherp blik in zijn oogen, dien Fred zoo goed beschreven had in zijn brief.

"Ik ben erg gelukkig, dat ik u zoo spoedig tref," zeide hij, haar fijn geschoeide hand in zijn vingers nemend. "Ik ben nog maar een paar uur in Engeland."

Zij draalde met haar antwoord, en onderwierp hem intusschen aan een ietwat nauwgezet onderzoek. Zijn gelaat was meer door de zon verbrand, dan zij ooit bij een man gezien had, maar er sprak een buitengewone kracht en wil uit zijn trekken, die verrijnd in plaats van grover schenen geworden

te zijn door de ontberingen, die hij doorstaan had. Zijn hand — dat had zij gevoeld — was hard als staal, en het was niet zonder tegenzin, dat zij zich gedwongen voelde, om nota te nemen van zijn onberispelijke kleding en van het gemak, waarmee hij optrad. Per slot van rekening moest hij beschikken over een buitengewone mate van aanpassingsvermogen.

"U bent beroemd geworden," zeide zij. "Weet u wel, dat men van u een „held" gaat maken?"

"Ik denk, dat de couranten 'n hoop onzin hebben geschreven," antwoordde hij botweg. "Ik heb een tamelijk ruwen tijd achter den rug, en ik ben blij, dat ik u dat vertellen kan, juffrouw Wendermott — ik geloof niet, dat ik ooit succes zou hebben gehad, als uw neef Fred er niet was. Hij is de flinkste jongen, dien ik ooit gekend heb."

"Het doet me erg veel genoegen, dat te hooren," antwoordde zij. "Het is een beste jongen."

"Het is een kerel," antwoordde Trent. "We hebben samen een paar rare dingen meegemaakt. Ik heb u een hoop te vertellen. Tusschen haakjes, bent u alleen?"

"Op het oogenblik wel," antwoordde zij. "Mr. Davenant is weggegaan, toen u eraan kwam. Ik ben hier met mijn nicht, Lady Tresham. Ze is ergens op het grasveld."

Hij keek de tribune eens langs, en dan keek hij weer naar haar.

"Loopt u een eindje met mij mee," zei hij. "Dan zal ik u Iris laten zien, vóór het dier afgaat."

"U!" riep ze uit.

Hij wees naar de kaart. Het was stellig een toeval, dat ze het niet eerder gezien had. Mr. Trent's Iris was mede ingeschreven, om mee te dingen naar den Gouden Beker.

"Hè! Iris, de favoriet!" Hij knikte.

"Dat hebben ze mij verteld. Ik ben tamelijk gelukkig geweest, hè, voor een beginneling? Ik heb een goeden trainer gevonden, en ik heb beslag kunnen leggen op Cannon, die het dier rijdt. Als u een kleinigheid op het dier verdedden wilt, dan geloof ik niet, dat u daar kwaad mee kunt, hoewel de kansen overigens niet de moeite waard zijn."

Zij liep nu naast hem, en begaf zich met hem naar het kalmere gedeelte van de tribune.

"Ik hoor, dat u naar Torquay geweest bent," zeide hij, haar kritisch beziend. "Het schijnt, dat u dat goed bekomen is. U ziet er goed uit. Zij beantwoordde zijn blik met lichtelijk gefronste wenkbrauwen; daarmee en met haar zwijgen wilde zij een berisping te kennen geven voor zijn driestheid. Maar hij was totaal onbewust van haar bedoeling, daar hij op dat oogenblik den groet van verschillende personen, die voorbijkwamen, moest beantwoorden. Zij beet zich op de lippen, en keek recht voor zich uit.

"Per slot van rekening geloof ik," zeide hij, "dat we het maar moeten opgeven. Of het moest zijn, dat u er bijzonder op gesteld bent, om Iris te zien. Er staan al te veel menschen om het dier heen."

"Net zooals u wilt," antwoordde zij. "Maar het lijkt me een schande, dat u niet naar uw eigen paard gaat zien, vóór de „race", als u dat van plan was. Zoudt u het alléén willen probeeren?"

"Zeker niet," antwoordde hij. "Ik zal later genoeg van het dier te zien krijgen. Houdt u veel van paarden?"

"Heel veel."

"Gaat u veel naar wedrennen?"

"Zoo dikwijls ik er maar kans voor heb. Hier kom ik altijd."

(Wordt vervolgd)

Er was eens een vissersclub te Meyel, die de vorige week met een groot net het kanaal leeghaalde, maar toch zoo bar veel niet ophaalde.

Gezond leven — De vischclub te Meyel die veel van de openlucht hield en terwijl de eene helft van de vereeniging sjouwde om uit het kanaal de vischjes te trekken, was de andere helft in het open veld bezig snert te koken. Een tafereeltje van deze geschiedenis.

De schutterij St. Sebastianus te Heerlen hield ter eere van den naamdag van haar Patroon-Heilige een rondgang in groot tenue door de stad. De schutterij in de Geleenstraat.

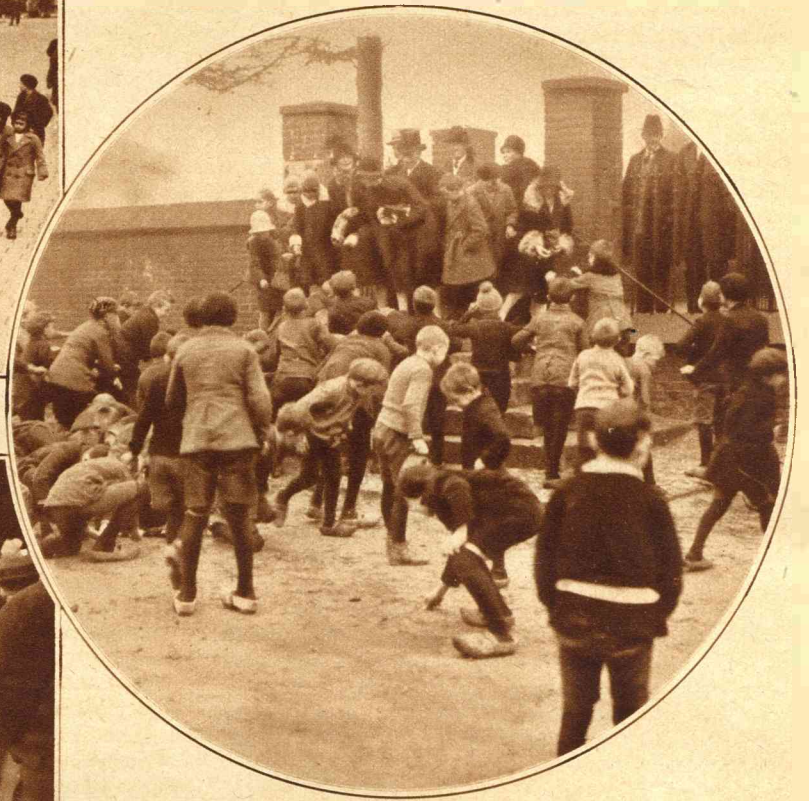

De markt voor klaverzaad. Te Roermond heeft telken jare in dit seizoen een drukke straathandel plaats in klaverzaad. Doch door het uitblijven van den winter is er zeer weinig handel op de beurs en zijn er slechts enkelen, zoals onze kiek toont, die een beetje aan de markt brengen.

Door Dr. Beckers te Beek zijn in de omgeving van Stein belangrijke opgravingen gedaan. Hij heeft de overblijfselen blootgelegd van een boerderij. De hutten waren uit een tijdperk van waarschijnlijk 5000 jaar voor Christus. Dr. Panhuisen uit Maastricht en verschillende Fransche Paters Dominicanen toonden blijken van groote belangstelling voor deze opgraving. Dr. Beckers geeft een uitlegging van zijn vondst.

Limburgsch Nieuws

Limburgsche folklore — De traditie getrouw wordt in de gemeente Haelen (L.) nog immer bij het sluiten van een huwelijk bij het uitgaan der kerk een tractatie van chocolade en andere lekkernijen uitgestrooid. Onze foto geeft zoo'n aardig grabbelpartijtje, waarvoor de jeugd speciaal vrijaf krijgt uit de school.

In een boomgaard te Amstenrade werd een demonstratie gehouden in het besproeien van vruchtboomen tegen verschillende kwalen, waaraan zij kunnen lijden. Een motorspuit met paarden-tractie.

Vrouwenleven

DE ALLERNIEUWSTE HOEDEN

W e zitten, met de herinnering aan den vorigen laten winter, nog steeds in afwachting van vorst en koude en reeds brengen ons de groote Parijsche modieuzen de nieuwste hoedenmodellen voor voorjaar en zomer.

Zullen de hoeden veel veranderen? Getuige het hierbij afgebeelde kleine hoedje van oud-rose stroo, gegarneerd met biais van crêpe de chine op den bol, dat gelanceerd wordt door het modehuis Suzel, zijn de kleine nauwsluitende dopjes nog niet uit de gratie. Maar naast die kleine hoedjes zien we toch ook grootere modellen, welke zich, beter dan de kleine dopjes, aanpassen aan de tegenwoordige kleeding.

Ik zag o.a. een grooten zwart-fluweelen hoed, met garneering van kleurige steenen. Ook de hierbij afgebeelde hoed van rood stroo, van het modehuis Marguërite Gisler, is tamelijk groot — ten minste aan één kant, waar hij het gezicht bijna geheel verbergt.

Van den derden hoed is de eigenlijke toque van zwart satijn klein genoeg, maar de elegante vleugels geven er 'n omvang aan, die gracieus is en flatteerend.

Of we werkelijk grootere hoeden zullen krijgen? Dat zal afhangen van de vrouwen zelf — en misschien ook van toevallige omstandighe-

Hoed van oud-rose stroo, met garneering op den bol van crêpe de chine biais

Toque van zwart satijn met groote vleugels.

den. Het is immers bekend, hoe lang geleden, keelbanden in de mode kwamen, doordat koningin Louise van Pruisen hiermede een tijdelijke zwelling van haar hals bedekte.

En in 'n Duitsch blad lees ik welke tragicomische gebeurtenis indertijd de groote platte hoeden in de mode bracht. Toen de groote zangeres Malibran, op een Londensch tournee, met collega's naar een feest zou gaan, bleek ineens haar nieuwe kostbare Parijsche hoed te zijn verdwenen. In hevige opwinding werd overal gezocht, tot de zangeres

eindelijk besloot dan maar 'n minder kostelijkhoeden-exemplaar te zullen dragen. Toen stond de dikke zanger Lablache, die onder de algemeene consternatie kalmpjes was blijven zitten, op en met ontzetting zagen de anderen, dat 't kostelijke kunstproduct van gaas en lint en veeren plat als een pannenkoek op den door hem verlaten stoel lag.

Maar de zangeres drukte het verongelukte kunstwerk op haar hoofdje, verhoog en verschikte hier en daar wat, spelde het vast met gouden hoedenspelden en — er ontstond een nieuwe mode.

Maar geen der elegante navolsters wist den origineelen chic te bereiken, dien het gewicht van den zanger had weten te verleen aan den hoed van de groote zangeres!

Dus, wie zal kunnen zeggen wat ons, op modegebied, nog te wachten staat?

PAULA DEROSE.

EEN PAAR GRAPPIGE KINDERPANTOFFELTJES

V oor de kleintjes die pas kruipen en wier kleine pootjes goed warm gehouden moeten worden zijn de hierbij afgebeelde Teddy-beerschoentjes uitermate geschikt.

Ze worden gebreid van licht-bruine vierdraads wol op stalen, tamelijk dunne naalden, waarbij afwisselend een lussentoer wordt gebreid en een toer averechts.

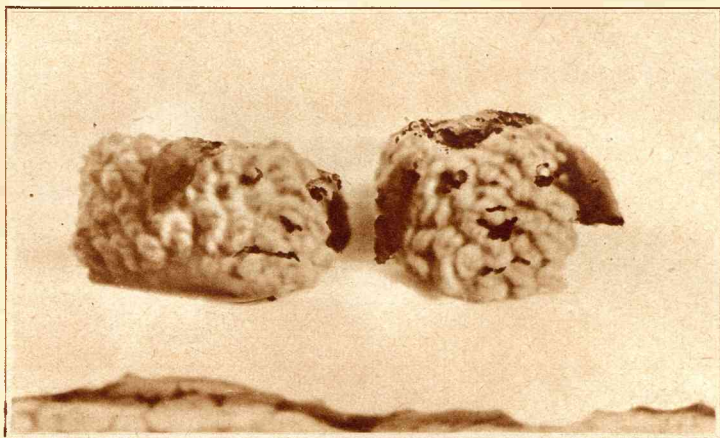
De lussen breit men als volgt: men steekt de naald in, windt den draad 2 keer om naald en linkervoorvinger, dan 1 keer om de naald alleen, haalt den steek door, keert de lus om, breit 1 steek in den achterkant, haalt den eersten steek over den tweeden en laat dan pas afglijden. Op deze wijze komen de lussen goed vast te zitten. Na iederen lussentoer breit men 1 toer averechts.

Men zet 12 st. op, breit 1 toer aver., vervolgens 1 toer met lussen. Deze beide toeren worden 3 keer herhaald. Bij den 10den toer wordt 1 st. geminderd, zoodat er slechts 11 lussen komen en zoo gaat men door met minderen tot er op den 14den toer slechts 9 lussen komen. Op deze negen steken breit men nog 30 toeren — of meer of minder, naar mate de grootte van het voetje — en kant het werk af. Dan neemt men 12 steken op bij het begin van het werk, breit 1 toer links van wreef tot teen, breit een lussentoer, vervolgens 1 toer links en mindert verder bij iederen lussentoer tot er 9 steken op de naald staan. Hierop gaat men door tot de vereischte lengte is bereikt. Dan wordt het pantoffeltje aan den achterkant aaneengenaaid, waarna men een toer vasten langs den bovenkant haakt ter meerdere stevigheid.

Voor de ooren worden 8 st. opgezet. Bij den 2den toer in 1sten en laatsten st. 1 st. meerderen, 1 t. breien; deze 2 t. herhalen tot er 12 st. op de naald zijn. Dan 8 t. breien. Vanaf den 14den toer in 't midden 2 st. samenbreien, 1 t. breien en deze beide toeren herhalen tot er 9 st. op de naald zijn. Tenslotte 3 toeren minderen in 't midden en de overgebleven 6 st. afkanten.

De ooren worden aangenaaid, 'n paar glimmende zwarte schoenknoopjes moeten als oogen dienen en met eenige steken zwarte wol maakt men den neus.

De zoeltjes worden op maat geknipt van sterke zachte wollen stof of van peau de pêche. Men neemt ze dubbel, naait ze tegen elkaar in en bevestigt ze met een zoomsteek aan de schoentjes. THÉRÈSE.

Teddy-beer-schoentjes door de kleinsten.

Rood strooien hoed met eenvoudig borduursel van ruit zijden koord en lintgarneering.

VOOR DE KEUKEN

ZANDTAARTJES

200 gram bloem
200 gram boter
100 gram basterdsuiker.

Bereiding: Zeef de bloem in een kom, de basterdsuiker eveneens in dezelfde kom. Voeg de boter toe en iets zout en kneed de massa met een koele hand, tot ze als een bal van den rand der kom loslaat. Wrijf zandtaartjesvormpjes in met boter en bestrooi ze met bloem. Vul ze met het deeg voor 2/3 of 3/4 gedeelte en bak ze in een zeer lauwen oven mooi goudbruin en gaar.

Bij een te warmen over rijzen ze

vrij sterk en ploffen ten slotte in. Om dit te voorkomen moeten ze zeer langzaam bakken. Neem ze uit den oven en keer ze direct.

POULET MET KERRYSAUS IN RIJSTRAND

1 pond kalfspoulet
1 half pond kalfsgehakt foelie
1 à 2 theelepeltjes kerry
1 kleine ui
4 lepels bloem
45 gram boter
zout.

Bereiding: Snijd van het poulet de vetletjes en zentjes af, wasch het en zet het op met ongev. 1 L. kokend water, zout en foelie. Breng

het vlug aan de kook en laat het heel zachtjes gaar koken, ongev. 2 uur. Maak het gehakt smakelijk aan met wat oud brood en beschuit, peper en noot en maak er nette, kleine, gave balletjes van. Laat ze het laatste kwartier met het poulet meekoken. Zeef het poulet en fruit den grof gesneden ui met de kerry in de boter, maar zorg, dat zoowel de ui als de boter licht van kleur blijven. Voeg na ongev. 15 minuten de bloem toe, roer deze met de boter, voeg langzamerhand, steeds roerende, den bouillon toe, zooveel, dat een mooi gebonden saus verkregen wordt. Laat haar 10 minuten doorkoken, zeef haar, doe het vleesch er in en maak 't geheel op smaak

af met zout, kerry en een scheutje melk. Stoof het vleesch ongev. 15 à 20 minuten in deze saus.

Stort een rijstrand op een verwarmden schotel en vul de opening met het poulet. Zorg dat er niet op den rand gemorst wordt.

Rijstrand: Meet hoeveel water er in den rand gaat. Neem een derde van deze hoeveelheid aan rijst en twee-derde aan water. Bijvoorbeeld: de inhoud van den rand is 6 d.L., neem een-derde, d.i. 2 d.L., of 200 gram rijst en 4 d.L. water. De rijstrand is dan geheel gevuld. Plaats den rand in een pan met kokend water en kook de rijst gaar, ongev. 45 minuten. Dit geeft prachtige droge rijst. CATHARINA.

Sport van Zondag

Het verloop der competitie in de Zuidelijke eerste klasse kan het leidende Willem II slechts reden tot tevredenheid bieden. Zelf winnen deze Tilburgnaren met een regelmaat, een kampioensploeg waardig en bovendien zijn de concurrenten nu en dan zoo goed elkander een vlieg af te vangen, hetgeen er ook al toe meewerkt, dat het begeerde doel hoe langer hoe dichterbij onder het bereik der nationalen komt.

De wedstrijd in Breda b.v. kon al moeilijk voor de leiders een gunstiger verloop hebben dan inderdaad geschiedde. P.S.V. won met 4-2 van N.A.C., waardoor de achterstand van deze beide clubs op Willem II nu 4 punten bedraagt. Door Willem II en ook door de beide andere clubs moeten nog vier wedstrijden worden gespeeld. Neemt men hierbij in aanmerking de resultaten door de Tilburgsche club in de laatste ontmoetingen bereikt, dan is er wel 90% kans, dat de titel in Tilburg belandt.

Waar hij trouwens wel op zijn plaats zou zijn. Zondag wonnen de kampioenen in spe den lastigen uitwedstrijd tegen N.O.A.D. met 3-1.

Bleijerheide klopt Palemig met 4-1. Waarop heeft deze enthousiaste aanvalser van Bleijerheide het gemunt? Gelukkig voor den back van Palemig is schijn op de foto meest zeer bedrieglijk.

Bleijerheide op weg naar het kampioenschap. Zondag werd weer een 4-1 overwinning op Palemig behaald. Moment uit den strijd voor het doel der gasten.

vordert flink. Bleijerheide is thans reeds zoo ver, dat het nog maar 4 wedstrijden behoeft te spelen. Een heel verschil dus bij het vorige seizoen. Men kan het aantal kampioenscandidaten hier wel tot twee terugbrengen, hoewel er op papier nog diverse clubs voor den titel in aanmerking komen. Wij voor ons zijn er echter van overtuigd, dat Bleijerheide en de Staatsmijn Hendrik het samen zullen uitvechten, waarbij de papieren van Bleijerheide het gunstigst staan.

Na de stevige overwinning op Palemig heeft Bleijerheide thans 27 punten. Hendrik heeft er 4 minder, maar moet nog één wedstrijd meer spelen.

Als Bleijerheide dus niet meer struikelt — er is wel reden om dit aan te nemen — is het kampioenschap een feit.

In de overbelaste Limburgsche eerste klasse van de R.K.F. vonden slechts drie wedstrijden plaats. Het feit van den dag is hier ongetwijfeld de nederlaag, welke Caesar tegen Helios leed. De kampioenscansen van eerstgenoemd team zijn hierdoor aanmerkelijk gedaald. V.V.L. kwam er alzo, zonder te spelen, ineens heel wat beter voor te staan. De Maastrichtenaren zijn een wedstrijd op Caesar achter en hebben nu reeds een punt meer. Van de 22 wedstrijden zijn er echter nog niet veel meer dan de helft gespeeld. Er kan dus nog veel gebeuren.

M.V.V. klopt Wilhelmina met 3-1. Kiekje uit deze match voor het doel der Maastrichtenaren.

Nog een kiekje uit den wedstrijd te Bleijerheide, waar de verdediging van Palemig het zwaar te verantwoorden kreeg

De overige uitslagen geven weinig reden tot een diepzinnige beschouwing. B.V.V. is ditmaal het wisselvallige team bij uitnemendheid. Deze Bosschenaren verloren nu weer van Eindhoven en zijn met hun 14 punten uit 15 wedstrijden onder het gemiddelde van 1,- gekomen. Dat valt na het uitstekende begin wel verbazend tegen.

Tenslotte zorgde M.V.V. er voor dat Wilhelmina niet teveel op Roermond kon uitloopen, zoodat er beneden nog voldoende spanning blijft. De Maastrichtenaren klopten de kanaries met 3-1. Hoewel de positie van Longa ook nog niet schitterend is, zal het toch wel tusschen Roermond en Wilhelmina gaan.

De strijd van de tweede klassers in de Mijnstreek

Door de employés der N.V. „De Sphinx” werd een voetbalvereniging opgericht o.d.n. van V.V. „Sphinx”. Foto van een aantal spelers met bestuur vóór hun eersten wedstrijd tegen een Kimbria-combinatie.

U KUNT ZE NOG 'NS WAT ANDERS AAN DOEN!

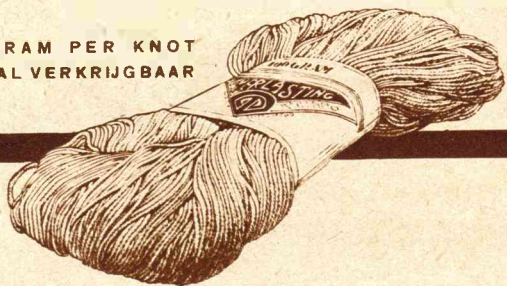
Brei voor Uw kleinen kleertjes uit „Everlasting” breikatoen - veel goedkoper dan breiwool.

U kunt er voor 't zelfde geld dubbel zooveel kleertjes van maken - en ze duren zeker dubbel zoo lang. Want „Everlasting” is ijzersterk, verschiet niet in de zon, krimpt niet, vervilt niet, verkleurt niet in de wasch.

Absoluut kleur-echt ge-
verfd in alle gewenschte
kleuren.

EVERLASTING BREIKATOEN

100 GRAM PER KNOT
OVERAL VERKRIJGBAAR

Vermoeid?

Win
nieuwe kracht
met *Sanatogen*

SLAP en lusteloos? Het is een waarschuwing van de natuur dat gij teveel van Uzelf gevergd hebt. Waarom zoudt ge door blijven sukkelen en Uw verlies aan levenskracht van kwaad tot erger laten komen?

Voer Uw lichaam en zenuwen nieuwe kracht toe met Sanatogen. Sanatogen bevat juist die stoffen — geconcentreerd melkeiwit en phosphor — die een krachtige gezondheid in bloed, zenuwen en spieren opbouwen. Met Sanatogen zult ge beter kunnen werken en toch 's avonds onvermoeid zijn.

„Er is een overvloed van bewijsmateriaal voor de waarde van Sanatogen”
schrijft het zeer hoogstaande Engelsche
Medische Tijdschrift „The Lancet”.

Zoovele duizenden zijn vol lof over de versterkende, opwekkende werking van Sanatogen — gebruik het ook eens enkele weken.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel

In alle Apotheken en Drog. vanaf f 1,— per bus

Nauwelijks zijn de Kerstdagen voorbij of de Berlijnsche winkeliers bereiden zich voor op Paschen, zoodat er nu reeds een groote verscheidenheid van geschenken en surprises verkrijgbaar is.

JUNICOSAN

EEN PROBAAT
HUISMIDDEL

speciaal door *Junicosan* is vooral voor Doctoren kinderen, lijdende zoowel aan acute als aan chronische tegenwoordige ziekten der luchtwegen en Ademhalingsorganen, vooral chronische, zooals o. a.

Hoesten, Heeschheid, Bronchitis, Asthma, Kinkhoest, enz. enz.

Junicosan is bovendien een versterkingsmiddel van groote waarde voor Reconvalescenten na acute ziekten der ademhalingswerktuigen; het wekt den eetlust op, bevordert de weldadigen invloed uit op de algemeene gezondheid.

Verkrijgbaar bij Apothekers en Drogisten à f 1.75 per flacon
L. Lichtenheldt, Pharm.-Chem. Fabriek, opger. 1745, Meuselbach (Thür.).
Kantoor in Nederland: Amsterdam, Keizersgracht 262

Zorgt dat Uwe kousen steeds nieuw blijven

Verft ze met

Tintex

35 cts. p. pakje

BINNEN VIJF MINUTEN KANTKLAAR

Oorsuizen

en doofheid, ook ouderdomsdoofheid, oorverkalking, loopende ooren, brommen, suizen, fluiten, geraas in het hoofd, enz. DE genezing. Vraagt kostel. brochure nr. 6.

S. WIJNBERG

Oosterpark 45, Amsterdam

KLIERZIEKTE

is een vorm van tuberculose. Verwaarloost deze kwaal dus niet. Leest wat Dr. J. H. VAN GRAFHORST, arts, schrijft in zijn brochure: „Wenken en raadgevingen bij de behandeling van tuberculose en scrofulose“, over de gunstige resultaten, verkregen met granuline. Deze brochure, die o.a. talrijke attesten bevat van geneesheeren en gewezen patiënten, wordt U, op aanvraag, in gesloten enveloppe, gratis toegezonden door de Pharm. Ond. Dr. J. H. VAN GRAFHORST, Scheveningen, Alkmaarschestr. A 9

UIT DE AARDRIJKSKUNDE-LES VAN EEN PRINS

„En wie heeft Amerika ontdekt, Koninklijke Hoogheid?“
 „Koning Ferdinand en Koningin Isabella!“
 „Juist Koninklijke Hoogheid, zeer goed, zij lieten dat door een zekeren Columbus doen, niet waar?“

OUD ADVIES AAN REIZIGERS

Toen de zoon van Pieter Corneliszoon Hooft, Mr. Arnoud Hellemans Hooft, in 1649 een groote reis zou ondernemen door Duitschland, Zwitserland, Italië en Frankrijk, kreeg hij van zijn moeder (het was al na den dood van zijn vader) enkele wijze lessen mee, die van uiterst practischen, feitelijk wel wat al te practischen aard waren. Er waren o.a. deze wenken bij:

„Noyt laeten blijken dat men veel geld heeft of kan hebben.“ „Geleden ongelijk (voornaemlijk van grooter) en misnoegen op een ander (voornaemlijk als sij sterker sijn) moet men ontveijnsen.“

„Doet alles verswijgen, dat niet nut ghekundight is, ook tegen u vrienden, want dat verandert licht.“

„De nijdt moet men trachten te blusschen, ook met veynsen.“

„Verlaet u op degeen, die u van doen heeft.“

„Ieder is beholpen met vrientlijk bejgent te wesen.“

„De wrevele geesten moet men alleen te vriend houden, opdat se niet schaeden.“

„Leght altijd toe op vrienden te maecken; voornaemlyck als men met kleynen dienst grooten gunst en danck behaelen kan. Dit weet yeder, maer betracht men te weynigh.“

„Hanght personen aen, die geest, aenhangh en stoutheydt hebben, daer men dienst van kan hebben en die van aensien sijn.“

Allemaal vinden ze dat ik altijd even opgewekt ben....

Ik ben niet bang dat ik kou zal vatten. Hoe minder ik mij in acht neem, des te minder het weer vat op mij heeft. Dat ligt daaraan, dat ik altijd Wybert-tabletten bij me heb. Ze zijn zoo aangenaam, als de keel een beetje slijmig of droog is, en ze geven een heerlijk verfrisschend gevoel. Neemt U ook Wybert-tabletten. U zult dan even zoo'n goede stemming hebben als ik.

Wybert

Een doos Wybert bevat meer dan 300 tabletten en kost slechts 65 cts.

Gesprongen Handen
Ruwe Huid Schrale Lippen

Adverteeren... is bekend blijven!

Babies teere huid

Wrijft de gesmette en ontsoken deelen voorzichtig in met Purol, en houdt 't huidje steeds droog, door bij het verwisselen van den luier, telkens te bepoederen met Purol-Kinderpoeder. Purol doos 30, 60 en 90 ct. Tube 80 ct. Purol-Kinderpoeder per bus 60 ct. en 1 gld.

MAAGLIJDERS

Het Maagpoeder van Apotheker BOOM heeft gedurende meer dan dertig jaren duizenden Maaglijders genezen van maagpijn, maagkramp, zuur, hartwater en slechte spijsvertering.

Verkrijgbaar in de meeste Apotheken en Drogistwinkels a f 1.25 per gesloten blikken doos.

V **FABRIEK TE BARENDRECHT**

à Contant

Beste **E** en Goedkoopste

ELECTRISCHE- EN HAND-WASCHMACHINES

In huur

Depots:
 VENLO, Gelderschestraat 15.
 ROERMOND, Schoenmakerstraat 18.
 SITTARD, Molenbeekstraat 5.
 KERKRADE, Einderstraat 73.
 MAASTRICHT, Hoenderstraat 26.
 HEERLEN, Geleenstraat 41.
 WEERT, Julianaplein B 74.
 BOXMEER, Steenstraat A 15.

ONDERAARDSCHE WERELDEN

De groote Zuid-Dakota-grot is de grootste spelonk der wereld. Zij ligt in 't gebied der Zwarte Heuvels in Amerika en overtreft zelfs de Mammoth Grot van Kentucky. Zij is twee-en-vijftig mijlen lang en bevat 1500 kamers, waarvan vele meer dan 200 voet hoog zijn en waarin druijsteenkegels en druijsteenvloeren van alle grootten zijn verzameld. Er zijn stroomen, watervallen en zeven-en-dertig meren in deze groote onderaardsche wereld, welke 6000 voet boven den zeespiegel ligt en 400 voet diep is. Andere Dakotagrotten, niet zoo groot, zijn eveneens interessant, voornamelijk de Wind Grot, uit welcher ingang altijd een sterke wind waait. Binnen echter is alles kalm, en onder hare eigenaardigheden zijn het zoogenaamde postkantoor, een vertrek met pilaren, welke gelijken op gewone straatbrievbussen, en in een andere ruimte een versteende zeeschildpad, metende over den rug vier voet.

Per Doos **30** cent

Groote Voorjaarsverloting te Utrecht

Goedgekeurd bij Ministerieel Besluit Departement van Justitie, 2e afd. A No. 879, d.d. 1 Oct. '29
 30.000 Loten.

Prijs per lot f 1.-

600 Prijzen

1ste Prijs: 12 beste Koeien of een **Luxe Auto**, ter waarde van plm. **f 3000.-**

- 2e Prijs: 4 beste Koeien of prachtige Piano ter waarde van . . . . . f 1000.-
- 3e " 2 beste Koeien of Salon-Ameublement ter waarde van . . . . . " 500.-
- 4e " Complete Radio of Slaapkamer-Ameublement ter waarde van . . . . . " 250.-
- 5e " Luxe Trappnaaimachine of Electricische Stoelzuiger ter waarde van . . . . . " 125.-
- 6e tot en met 10e prijs: Elk een Simplex-Naaimachine.
- 11e " " 20e " Elk een Dames- of Heeren-Rijwielt naar keuze.
- 21e " " 30e " Elk een Gouden Heeren Zak- of Armband-Horloge.

ter bevordering van het bestaansdoel der **„UTRECHTSCHES STICHTING TOT WERKVERSCHAFFING“** te Utrecht, om R.-K. en anderen belangloos gelegenheid te verschaffen tegen loon arbeid te verrichten.

- 31e tot en met 40e prijs: Elk een Gouden Dames Armband-Horloge.
- 41e " " " 50e " Elk een 48-deelig eetservies.
- 51e " " " 100e " Elk een Gouden Vulpen.
- Voorts: 101 tot 200e prijs: Elk een theeservies. 201 tot 300e prijs: Elk een nikkelen Horloge.
- 301 tot 400e prijs: Elk een Fietslantaarn. 401 tot 500e prijs: Elk een Eikenhouten Bloemtafel.
- 501 tot 600e prijs: Elk een Koperen Rookstel.
- 1 lot + porti + trekkingslijst f 1.20; 2 loten f 2.20; 5 loten f 5.-; 10 loten f 10; 26 loten f 25.-

De Penningmeester van de Commissie J. C. VAN STERRENBURG.
Bleekerskade 73 - UTRECHT - Gironummer 65820

LIMBURG IN BEELD
 Illustratie voor de Provincie Limburg

Kantoor: Boschstr. 110, Maastricht, Tel. 1713. Abonnementsprijs: per week 12 1/2 ct.; per kwartaal f 1.62 1/2 bij vooruitbetaling, per post f 1.75 (voor Ned.-Indië: f 7.- per jaar). Voor het overige buitenland: porto extra. Losse nummers 15 cent. Voor advertentien wende men zich tot de Administratie van dit blad. — Al onze abonne's zijn GRATIS VERZEKERD tegen ongelukken. (Uitkeeringen f 2000.-, f 500.-, f 250.-, f 50.- en f 25.-)